

Епилогъ

На копрала надъ върхове си ѝжни,
Мъсечко е отскочилъ въ небото ;
Глъхнали сѫ въ сънъ поля безбрѣжни,
Само будно още бди селото —
Слава слави спроти празникъ честни.

Коледари низъ по село ходятъ ;
Пѣсенъта имъ се далеко счува . . .
Станеникъ ги води да споходятъ
Домъ, обичай святъ кѫдѣ се чува —
Бѫденъ празникъ да се слави съ пѣсни.

461

